

Προλεγόμενα: Το προανάκρουσμα μιας νέας πολιτικής

1.

ΑΥΤΑ ΤΑ ΔΟΚΙΜΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΟΥΝ να αρθρώσουν μια επαναστατική πολιτική για τον 21ο αιώνα: την πολιτική της ολικής απελευθέρωσης, που προκύπτει από τη συμμαχία των παγκόσμιων κινημάτων για την απελευθέρωση των ανθρώπων, των ζώων και της γης, και από την ανάγκη να αναστοχαστούμε την ανθρώπινη ταυτότητα με οικολογικούς και μετασπισιστικούς όρους.* Πηγάζουν μέσα από τη δουλειά μου επί τρεις δεκαετίες ως φιλοσόφου, συγγραφέα, καθηγητή και ακτιβιστή, και αντικατοπτρίζουν μια μοναδική οπτική, που προέρχεται από την εκτεταμένη εμπειρία που έχω αποκομίσει μέσα από την παθιασμένη ενασχόλησή μου με τα κινήματα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της κοινωνικής δικαιοσύνης, του περιβάλλοντος, του βιγκανισμού και των δικαιωμάτων των ζώων. Υπογραμμίζουν την πίστη μου ότι όλα τα χειραφετικά κινήματα αποτελούν διαφορετικά στοιχεία ενός αδιαχώριστου αγώνα: του αγώνα εναντίον της ιεραρχίας, της κυριαρχίας και του συγκεντρωτισμού, και υπέρ της δικαιοσύνης, της ισότητας, της ελευθερίας και της αυτονομίας – στοιχεία

---

* Το κείμενο του ανά χείρας βιβλίου αποτελεί ένα μόνο μέρος από το σύνολο της δουλειάς μου. Παραπέμπω τον αναγνώστη που θα ήθελε να εξερευνήσει περαιτέρω το έργο μου στην ιστοσελίδα μου <https://drstevebest.wordpress.com>. Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω θερμά τον Κώστα Αλεξίου για τη βοήθειά του στην έκδοση του ανά χείρας βιβλίου, όπως και για τη φιλία και τη συντροφικότητά του στο πέρασμα του χρόνου.

τα οποία εξαρτώνται το ένα από το άλλο. Επίσης, αποκαλύπτουν τη δυσαρέσκειά μου για την αποτυχία των προοδευτικών υποκειμένων να υπερβούν την απομόνωση, την περιθωριοποίηση, τη μονοθεματικότητα και τον δογματισμό, ώστε να μπορέσουν να σφυρηλατήσουν ένα πραγματικά επαναστατικό κίνημα, ικανό να μετασχηματίσει την κοινωνία – ένα κίνημα με διακριτές τάσεις και πλουραλιστικό, μα συγχρόνως συμπαγές και ενωτικό.

Φυσικά το κάθε κίνημα έχει τη δική του ταυτότητα, είναι κρίσιμο όμως τα κινήματα αυτά να κατανοήσουν τις κοινές τους ανησυχίες, να αλληλοκαλύψουν τους στόχους και τις αξίες τους, να κατανοήσουν τις κοινοτοπίες της καταπίεσης τις οποίες αντιμάχονται και να εξελιχθούν σε μια πολιτική *ολικής απελευθέρωσης*.

2.

Τα βίαια, εξαναγκαστικά και καταστροφικά συστήματα εξουσίας, κυριαρχίας και ελέγχου, στα οποία κάθε επαναστατικό και απελευθερωτικό κίνημα στοχεύει να ασκήσει κριτική (θεωρητικά) και να τα αποσυναρμολογήσει (πρακτικά), αποτελούν ποικιλίες της ίδιας εμμονής για ανάπτυξη και της ίδιας παθολογίας για δύναμη που προέκυψαν πριν από 10.000 χρόνια, κατά τη μετάβαση από τις κυνηγετικές-τροφοσυλλεκτικές ομάδες στη γεωργική κοινωνία. Με την εξημέρωση των φυτών και των ζώων –η οποία ξεκίνησε από την αυξανόμενη απομόνωσή μας από τα άλλα είδη και τον φυσικό κόσμο– ο *Homo sapiens* πολλαπλασίασε τα ιεραρχικά συστήματα σε κάθε κομμάτι της ζωής. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα την κυριαρχία του ανθρώπου στον άνθρωπο, στα άλλα είδη ζώων και στον φυσικό κόσμο στο σύνολό του.

Κατ' αυτό τον τρόπο, από την «αγριότητα» επήλθε ο «πολιτισμός» – μια κυριαρχική ηγεμονία 10.000 ετών, στιγματισμένη από τον υπερπληθυσμό, την υπερκατανάλωση και την καταστροφή του περιβάλλοντος· από την άνοδο και την εξάπλωση των πόλεων, των κρατών, της γραφειοκρατίας, του εμπορίου, της κερδοσκοπίας, της σκλαβιάς, των στρατών και των αυτοκρατοριών· από τη μετάσταση των δυσλειτουργικών συστημάτων και από τη μαζική καταστροφή που

προκάλεσαν οι αυτοκρατορίες, ο ιμπεριαλισμός, η αποικιοκρατία, ο καπιταλισμός, η βιομηχανοποίηση και η εταιρική παγκοσμιοποίηση. Σ' αυτό το σταυροδρόμι της ιστορίας, σ' αυτό τον αιώνα της ξέφρενης κλιματικής αλλαγής, της έκτης μαζικής εξαφάνισης και του ιστορικού ρήγματος που κοινώς ονομάζεται «ανθρωπόκαινος εποχή», η ανάγκη για αλλαγή είναι πιο επιτακτική από ποτέ, αλλά οι πιθανότητες συντριπτικά εναντίον της.

Το παντοκτονικό καθεστώς του πολιτισμού και το σύστημα του παγκόσμιου καπιταλισμού φτάνουν στο ζενίθ τους και θα τελειώσουν: είτε μέσω μιας ανερχόμενης παγκόσμιας αντίστασης πιο δυνατής από αυτά είτε μέσω των κατακλυσμικών ρυθμίσεων που έχει ήδη εγκαινιάσει ο πλανήτης, ο οποίος εισέρχεται σε μια νέα κλιματική εποχή εχθρική για τα ανθρώπινα συμφέροντα. Οτιδήποτε λιγότερο από μια ριζοσπαστική, συστημική και εκτενή αλλαγή, οτιδήποτε λιγότερο από ένα ισχυρό επαναστατικό κίνημα ενάντια στον παγκόσμιο καπιταλισμό και στην ιεραρχική κυριαρχία όλων των ειδών, δεν θα αποφέρει τίποτα άλλο παρά άχρηστες αναμορφώσεις, ψευδολύσεις, φρούδες ελπίδες και παρατεταμένα δεινά. Η ώρα για επί μέρους οράματα, ξεχωριστούς αγώνες και κατακερματισμένες αντιστάσεις τελείωσε, και η ώρα της ολικής απελευθέρωσης και των επαναστατικών συμμαχικών πολιτικών έχει έρθει.

Είναι ιδιαίτερα ανησυχητικό, ωστόσο, το γεγονός ότι ως είδος δεν έχουμε συνειδητοποιήσει το μέγεθος της κατάστασης και τη διάσταση των προκλήσεων που αντιμετωπίζουμε, παρόλο που η ανθρωπότητα υπερβαίνει διαρκώς τα όριά της, τα οικοσυστήματα φτάνουν σε μη αναστρέψιμες καταστάσεις και υπολογίζεται ότι μέχρι το τέλος του αιώνα ο πλανήτης θα υποστεί μια καταστροφική αύξηση τριών βαθμών Κελσίου σε σχέση με την προβιομηχανική εποχή.

3.

Τις τελευταίες δεκαετίες έχουν υπάρξει κάποιες πειραματικές συμμαχίες επί βασικών θεμάτων μεταξύ των αγώνων για το περιβάλλον και των αγώνων κοινωνικής δικαιοσύνης, καθώς ο κόσμος αντιλαμβάνεται όλο και περισσότερο ότι η συστηματική καταστροφή